

A. E. M.

**Για μια νέα πορεία του
συνδικαλιστικού κινήματος**

ΑΡΧΕΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η κατάσταση στο συνδικαλιστικό κίνημα σε μια φάση κρίσιμη για τη χώρα, εμπνέει σοβαρές ανησυχίες.

Οι εργαζόμενοι σε συνθήκες οικονομικής κρίσης που συνεχώς βαθαίνει και επεκτείνεται δέχονται επίθεση στο εισόδημά τους, στις κατακτήσεις τους στις συνδικαλιστικές ελευθερίες τους και στο δικαίωμα στην εργασία, ενώ το συνδικαλιστικό κίνημα και συγκεκριμένα η ΓΣΕΕ βρίσκεται σε κρίση και δεν μπορεί να οδηγήσει τους εργαζόμενους σε διεκδικητικούς αγώνες για την αντιμετώπιση της κατάστασης.

ΤΙ ΚΑΝΕΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

- Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που μέχρι σήμερα δεν μπόρεσε να αντιμετωπίσει την κρίση, υποχωρεί στις πιέσεις του κεφαλαίου και των βιομηχάνων και προσπαθεί να εφαρμόσει πολιτική εξόδου από την κρίση που τα βάρη της θα φορτωθούν μονόπλευρα οι εργαζόμενοι.

- Αντί να προωθήσει τις αναγκαίες και ώριμες δομικές αλλαγές που θα έθιγαν τις βαθύτερες πηγές της κρίσης, προωθεί προγράμματα λιτότητας και μείωσης του κόστους εργασίας, σε βάρος των εργαζομένων, για να πετύχει μια ανάκαμψη της οικονομίας μέσα από τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των προϊόντων, που κύρια σημαίνει ενίσχυση του βιομηχανικού και του μεγάλου εξαγωγικού κεφαλαίου.

- Οι όποιες αλλαγές επιχειρεί είναι επιφανειακές και δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες που επιβάλλουν οι σημερινές συνθήκες.

- Στην πολιτική αυτή εντάσσονται όλα τα οικονομικά μέτρα που πήρε μετά την αναδόμησή της. Ετεροχρονισμός της ΑΤΑ, Νόμος 1320/27, υποτίμηση της δραχμής, άρθρο 4 του Νόμου 1365 για τις κοινωνικοποιήσεις.

- Τα αρνητικά αποτελέσματα αυτής της πολιτικής εξακολουθούν να πλήττουν την ελληνική οικονομία και ιδιαίτερα τους εργαζόμενους, χωρίς να διαγράφονται προοπτικές για το ξεπέρασμά της. Πληθωρισμός, αύξηση της ανεργίας με γρήγορους ρυθμούς, στασιμότητα στην παραγωγή και στις επενδύσεις (ιδιωτικές και δημόσιες), επικίνδυνα ανοίγματα στο ισοζύγιο, κάμψη των καταθέσεων, είναι τα πιο χαρακτηριστικά από αυτά.

- Είναι φανερό πια, ότι η οικονομική πολιτική που ακολουθεί η κυβέρνηση δεν οδηγεί σε διέξοδο από την κρίση.

- Χωρίς την υιοθέτηση μιας νέας στρατηγικής ανάπτυξης, χωρίς την εφαρμογή ενός ευρύτερου δημοκρατικού προγραμματισμού. Με

κυρίαρχο το στοιχείο της κοινωνικής παρέμβασης (που θα αντιμετωπίζει σε διαφορετική βάση τα διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας) θα αναπαράγονται τα σημερινά αδιέξοδα και οι εργαζόμενοι θα εξακολουθούν να πληρώνουν κατά το μεγαλύτερο μέρος, το κόστος της οικονομικής κρίσης, με τη μείωση των πραγματικών αμοιβών τους, τον πληθωρισμό και την ανεργία.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ!

Κατακερματισμός - οικονομική εξάρτηση - διορισμοί

Το συνδικαλιστικό κίνημα αυτή την περίοδο περνάει τη δική του κρίση.

● Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις βαδίζουν προς το συνέδριο της ΓΣΕΕ βασικά με τις ίδιες ξεπερασμένες δομές, τους ίδιους αναχρονιστικούς θεσμούς και τους ίδιους μηχανισμούς που τις κράτησαν ως τώρα αποδιοργανωμένες και αντικειμενικά αδύναμες να παρέμβουν και να αντιμετωπίσουν τα μεγάλα προβλήματα που απασχολούν την εργατική τάξη της χώρας.

1. Τα άρθρα του αστικού κώδικα που σχετίζονται με τις αναχρονιστικές δομές του συνδικαλιστικού κινήματος παραμένουν σε πλήρη ισχύ και διαιώνίζουν τον κατακερματισμό του. Για τη σύσταση σωματείου απαιτούνται μόνο είκοσι μέλη, ενώ για την ομοσπονδία δύο σωματεία των είκοσι προσώπων.

2. Ο νόμος 1264/82 ανεξάρτητα από ορισμένα θετικά του στοιχεία, ιδιαίτερα στην αρχική του μορφή, νομιμοποίησε το δικαίωμα εγγραφής σε δυο σωματεία (ένα εργοστασιακό κι ένα κλαδικό).

3. Ούτε μια ενοποίηση ομοιοεπαγγελματικών οργανώσεων δεν έχει πραγματοποιηθεί, ενώ αντίθετα συνεχίζεται με αμείωτο ρυθμό η βιομηχανία παραγωγής συνδικάτων, ομοσπονδιών και εργατικών κέντρων.

4. Η οικονομική εξάρτηση των συνδικαλιστικών οργανώσεων τον Νόμο 1264/82, επεκτάθηκε. Η Εργατική Εστία, που αντικατέστησε τον ΟΔΕΠΕΣ, ξανάνοιξε τα μυστικά κονδύλια, που καθιέρωσε η δεξιά (8% του Λάσκαρη). Τα ποσά που «διατίθενται» για «ενίσχυση»

και κάλυψη «των αναγκών» των συνδικάτων, έχουν ξεπεράσει κάθε προηγούμενο όριο.

5. Η πρακτική του διορισμού διοικήσεων κατά πλειοψηφία με φιλοκυβερνητικό προσανατολισμό, καθιερώθηκε και επεκτάθηκε. Οι δοτές διοικήσεις ασκούν, κατά κανόνα, κυβερνητικό και όχι ανεξάρτητο, ταξικό συνδικαλισμό και αποτελούν μόνιμη κατάσταση από την κορυφή ως τη βάση του κινήματος. Κραυγαλέα περίπτωση αυτής της απαράδεκτης κατάστασης ο νέος συμπληρωματικός διορισμός της διοίκησης της ΓΣΕΕ.

Οι ατέλειες και οι ασάφειες του Ν. 1264/82 επέτρεψαν:

- Τη συμμετοχή στις διαδικασίες του συνεδρίου της ΓΣΕΕ αντιπροσώπων, έστω και αν έχουν εκλεγεί με πλειοψηφικό.

- Τη διεξαγωγή αρχαιρεσιών χωρίς μηχανογράφηση και εκλογικό βιβλιάριο, τη διπλοψηφία στις εκλογικές διαδικασίες για την ανάδειξη διοικήσεων στα Εργατικά Κέντρα και τις Ομοσπονδίες.

- Διάταξη έμμεσης τροποποίησης του 1264/82 για τον περιορισμό των παραβιάσεων της αντιπροσωπευτικότητας που νομοθετήθηκε πρόσφατα, μέσα από τη διαδικασία καθιέρωσης του εκλογικού συνδικαλιστικού βιβλιαρίου, δεν ενεργοποιήθηκε με απόφαση της πλειοψηφίας της Διοίκησης της ΓΣΕΕ (ΠΑΣΚΕ).

- Το σύστημα της ενισχυμένης αναλογικής του Νόμου που έχει βαφτιστεί «απλή αναλογική», σε συνδυασμό με νέες εκλογικές «κομπίνες» που μεθόδευσαν οι δυο μεγάλες συνδικαλιστικές παρατάξεις ΠΑΣΚΕ και ΕΣΑΚ-Σ (π.χ. κάθοδος στις αρχαιρεσίες με δυο ή και τρία ψηφοδέλτια της ίδιας παράταξης, διαμόρφωση των εκλογικών μέτρων στις αρχαιρεσίες ανάλογα με το συμφέρον των παρατάξεων κ.ά.), αποκλείουν τις μειοψηφίες στα συνδικάτα, αφαιρώντας έτσι από αυτά τον πλουραλισμό και την πολυφωνία, απαραίτητα στοιχεία για την αντιπροσωπευτικότητα, τη μαζικότητα και τη δημοκρατία στα συνδικάτα.

- Ο αντεργατικός νόμος 3239/55 δεν έχει καταργηθεί ακόμα, και χρησιμοποιήθηκε πρόσφατα για το πενθήμερο.

Ο 1320 άρθρο 27 που απαγόρευσε τις συλλογικές διαπραγματεύσεις

για οικονομικά αιτήματα κι άφησε για πρώτη φορά μετά τη μεταπολίτευση ολόκληρη την εργατική τάξη χωρίς συλλογικές συμβάσεις.

● Τέλος, ο νόμος περί «κοινωνικοποιήσεων» χρησιμοποιήθηκε για να περάσει η γνωστή σντιαπεργιακή διάταξη με το άρθρο 4 σε βάρος των εργαζομένων στις δημόσιες επιχειρήσεις και να νομιμοποιηθούν δυνατότητες επανεξέτασης των κατακτημένων δικαιωμάτων τους και μάλιστα ερήμην τους. Η σύνθεση και οι αρμοδιότητες των επιτροπών του νόμου που ανακοίνωσε το υπουργείο Εθνικής Οικονομίας επιβεβαιώνουν τις εκτιμήσεις αυτές.

Η ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΓΣΕΕ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΝ

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση η προηγούμενη διοίκηση της ΓΣΕΕ δεν μπόρεσε να παίξει το ρόλο που της επέβαλε η συγκυρία. Αντίθετα με ευθύνη της πλειοψηφίας της ακολούθησε την κατεύθυνση του κυβερνητικού συνδικαλισμού και μέσα από μια πορεία αυτοπεριορισμού της κατάληξε να γίνει ένα διακοσμητικό όργανο που τελικά κατέρρευσε.

Η παράταξή μας, το Α.Ε.Μ., είχε ασκήσει αυστηρή κριτική στο διορισμό εκείνης της διοίκησης της ΓΣΕΕ και είχε επισημάνει ότι η σύνθεση της πλειοψηφίας της δεν αποτελούσε εγγύηση για μια πορεία προς ένα γνήσιο Συνέδριο στο οποίο θα κρινόταν η υπόθεση της αλλαγής του συνδικαλιστικού κινήματος, μετά από μισό περίπου αιώνα χειραγώγησης, συμβιβασμών και αλλοτρίωσης, από τις κυβερνήσεις της Δεξιάς.

Η ζωή έδειξε ότι η μονοπαταξιακή πλειοψηφία της διορισμένης διοίκησης της ΓΣΕΕ, που ανήκει στην ΠΑΣΚΕ δεν στάθηκε ικανή να διασώσει τη φιλοκυβερνητική της πολιτική. Κι ωστόσο αυτή επέμεινε για την παραπέρα ενίσχυση της μονοπαταξιακής της αυτοδυναμίας σπρώχνοντας την κορυφαία συνδικαλιστική οργάνωση σε καινούργιες περιπέτειες και ολισθήματα που δυναμιτίζουν ολόκληρη την πορεία του εκδημοκρατισμού του κινήματος σε μια κρίσιμη για τη χώρα περίοδο.

● Η ΕΣΑΚ-Σ, δεν πρότεινε τίποτε άλλο, από το δικαστικό διορισμό γενικά μιας αντιπροσωπευτικής διοίκησης στη ΓΣΕΕ και την εφαρμογή του Ν. 1264/82, τις διατάξεις του οποίου θεωρεί ικανοποιητικές για τη διεξαγωγή του συνεδρίου και την πορεία του εκδημοκρατισμού.

Κι αυτά γιατί έτσι εξυπηρετούνται τα δικά της στενά παταξιακά

συμφέροντα, ενώ είναι γνωστό ότι δεν ενδιαφέρεται για ένα ουσιαστικό ρόλο του συνδικαλιστικού κινήματος στην πορεία για την αλλαγή.

● Η Δεξιά, παρά την πρόσφατη διάσπασή της, διατηρεί ερείσματα στο συνδικαλιστικό κίνημα και ξανακερδίζει θέσεις αξιοποιώντας τα λάθη και ειδικότερα την άκριτη φιλοκυβερνητική στάση της ΠΑΣΚΕ. Ταυτόχρονα μεθοδεύει συστηματικά την επανεμφάνισή της στο συνδικαλιστικό προσκήνιο μέσα από άτυπες συμμαχίες που προωθούν η ΠΑΣΚΕ, αλλά και η ΕΣΑΚ μαζί της, (Ομοσπονδία Φαρμακοϋπαλλήλων, Εργατικό Κέντρο Πειραιά, Εθνική Τράπεζα κ.ά.) για να βελτιώσουν τη θέση τους στους διάφορους χώρους του συνδικαλιστικού κινήματος.

● Μπροσ σ' αυτή την κατάσταση, οι δυνάμεις του ΑΕΜ μαζί με τις άλλες ανεξάρτητες μη κομματικοποιημένες συνδικαλιστικές δυνάμεις που έχουν απαξεργαστεί παραπλήσιες ή συγκλίνουσες θέσεις για τα προβλήματα των εργαζομένων —που όμως μέχρι σήμερα δεν έχουν καταφέρει να συντονίσουν τη δράση τους— επωμίζονται την ευθύνη να αγωνιστούν για να αποκαταστήσουν με τον αγώνα τους την αυτονομία, την ενότητα, τη μαζικότητα και την αντιπροσωπευτικότητα του συνδικαλιστικού κινήματος.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ

Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι θα πρέπει να παρέμβουν στις εξελίξεις πέρα από τις ανεπάρκειες στην κορυφή του κινήματος και τα οποιαδήποτε νομικά πλαίσια νέα η παλιά που μπλοκάρουν την πορεία και τους αγώνες τους. Μέσα από τις συνδικαλιστικές τους οργανώσεις επιβάλλεται να επεξεργαστούν και να προωθήσουν ένα συνολικό πρόγραμμα αγωνιστικής διεκδίκησης που θα καθερώνει την ενεργοποίηση και την ουσιαστική συμμετοχή τους μαζί και με τη συνολική κοινωνική παρέμβαση που πρέπει να διεκδικούν τόσο στον τομέα της παραγωγής και των επενδύσεων όσο και στον τομέα της διανομής του εισοδήματος και της κατανάλωσης. Μια παρέμβαση που θα εμπνέεται από την επιδίωξη να μπει στη θέση του κέρδους, που ήταν ως τώρα ο αποκλειστικός σκοπός της παραγωγής, το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου. Με βάση αυτή την κατεύθυνση, αγωνιστική αντιμετώπιση των

προτεινόμενων από την κυβέρνηση αντίστοιχων μορφών, που μέχρι στιγμής είναι σκιώδεις (κοινωνικοποίηση, εποπτικά συμβούλια) τουλάχιστον ως προς το θέμα της εργατικής συμμετοχής και του εργατικού ελέγχου, ώστε να βελτιωθούν και να διευρυνθούν. Παράλληλα θα πρέπει να προωθηθούν ορισμένοι επίκαιροι βασικοί στόχοι για την υπεράσπιση των οικονομικών και κοινωνικών συμφερόντων των εργαζομένων που θα είναι στενά δεμένοι με αυτή την πολιτική.

Πιο συγκεκριμένα:

1. Μια εισοδηματική πολιτική με ολοκληρωμένη ΑΤΑ, εργατικό τιμάρημο και εκδημοκρατισμό της φορολογίας, που θα περιλαμβάνει και τις συντάξεις των εργαζομένων.

2. Την ενίσχυση του κοινωνικού εισοδήματος με επέκταση και βελτίωση του επιπέδου των κοινωνικών υπηρεσιών (ασφάλεια, υγεία, προστασία της μητρότητας, στέγη, συγκοινωνία, προστασία περιβάλλοντος, παιδεία, αθλητισμός, πολιτιστικά κέντρα κλπ.).

3. Την κατάργηση των αντεργατικών διατάξεων, που περιορίζουν ή απαγορεύουν τις ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις και τους αγώνες των εργαζομένων (Ν. 1320/27, 3239/55, άρ. 4 κοινωνικοποιήσεων).

4. Την αντιμετώπιση της ανεργίας βραχυπρόθεσμα με ειδικά κρατικά προγράμματα απασχόλησης άμεσης απόδοσης και μακροπρόθεσμα με ένα προοδευτικό δημοκρατικό πρόγραμμα ανάπτυξης και διεύρυνσης της παραγωγικής βάσης της χώρας και τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης.

5. Την αναμόρφωση και τον εκσυγχρονισμό του συστήματος κοινωνικής προστασίας των ανέργων. Ειδικά μέτρα για τους άνεργους νέους και γυναίκες. (Αύξηση επιδόματος ανεργίας και του χρόνου επιδότησης). Εκσυγχρονισμό του μηχανισμού παρακολούθησης της απασχόλησης και της ανεργίας).

6. Την αντιμετώπιση των προβληματικών επιχειρήσεων. Χρηματοδότηση των βιώσιμων με ταυτόχρονη θεσμοθέτηση αυτοδιαχειριστικών μορφών συμμετοχής των εργαζομένων σ' αυτές.

7. Την εξυγίανση και αναμόρφωση του κυκλώματος: Κοινωνική ασφάλιση - υγεία - συντάξεις. Οι οργανισμοί κοινωνικής πολιτικής (ΙΚΑ, ΟΑΕΔ, ΟΕΚ και Ταμεία) να περιέλθουν στα χέρια των εργαζομένων.

8. Τη βελτίωση των εργασιακών συνθηκών προς την κατεύθυνση του εκδημοκρατισμού τους και του εξανθρωπισμού της εργασίας.

9. Την πλήρη ισότητα ανδρών και γυναικών στην πρόσληψη, στις αμοιβές, στην επαγγελματική προώθηση. Ίση αμοιβή για ίση δουλειά στους νέους εργαζόμενους και μέτρα προστασίας τους από την εργοδοσιακή ασυδοσία.

10. Τη καθιέρωση του εργατικού ελέγχου και της συμμετοχής των εργαζομένων σε όλα τα κέντρα λήψης των αποφάσεων που τους αφορούν από το επίπεδο εργοστασίου - επιχείρησης, μέχρι το επίπεδο της κυβερνητικής οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής.

11. Τη συμμετοχή με νέους θεσμούς σε όλα τα κέντρα ελέγχου των τιμών και των κερδών.

12. Προϋπόθεσή για να γίνουν αυτές οι αξίες πραγματικότητα στο συνδικαλιστικό κίνημα είναι η πλήρης αυτονομία του από το κεφάλαιο, τις κυβερνήσεις και τα κόμματα και ο εκδημοκρατισμός του που επιβάλλουν την πάλη για:

- Την τροποποίηση και βελτίωση του Ν. 1264/82.

- Την καθιέρωση της απλής αναλογικής σε όλη την κλίμακα των συνδικάτων.

- Το σταμάτημα της οικονομικής εξάρτησής τους.

- Για ένα πραγματικά δημοκρατικό και αντιπροσωπευτικό συνέδριο της ΓΣΕΕ που δεν είναι δυνατόν χωρίς τα παραπάνω μέτρα.

- Για μια ΓΣΕΕ πλουραλιστική, αντιπροσωπευτική, δημοκρατική, όργανο πάλης των εργαζομένων και ΟΧΙ συμπληρωματικό κυβερνητικό ή κομματικό εξάρτημα. Οι εργαζόμενοι πρέπει να απορρίψουν την πολιτική των κυβερνητικών και κομματικών επεμβάσεων και εξαρτήσεων για να ανοίξει ο δρόμος για ένα σύγχρονο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα ικανό να ανταποκριθεί στο σημερινό ρόλο του.

Το Α.Ε.Μ. και οι άλλες ανανεωτικές δυνάμεις στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να βρεθούν στην πρώτη γραμμή της πάλης για την πλήρη αυτονομία, τον εκδημοκρατισμό, την ενότητα και για τον ταξικό αγωνιστικό προσανατολισμό του για την υπεράσπιση των συμφερόντων των εργαζομένων, για να γίνει η εργατική τάξη αποφασιστική δύναμη της Αλλαγής στη χώρα μας.

Για ένα σοσιαλισμό με δημοκρατία - ελευθερία - αυτοδιαχείριση.